

APARE SAPTAMANAL

SUB DIRECȚIUNEA D-LOR

D. L. Stăhiescu și C. N. Turcu

Abonament
anual 120 lei la saie
150 „ „ oraș
200 „ instituțiiREDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Strada Apele Minerale No. 8

Carîntul

LA MĂNĂSTIREA VARATEC

Marți 15 Iulie ora 10 a avut loc adunarea majorității preoților din județ sub președenția l. P. S. Mitropolitului Pimen al Moldovei, asistat și de cei doi protoierei Păr. Gh. Popovici și N. Dobrea, chemați spre a asculta conferința l. P. S. Sale asupra atacurilor dușmanilor bisericii noastre și a mijloacelor de apărare.

l. P. S. Sa constată bănuirea județului nostru de curente sectante, mai mult ca alte județe. Instituțiile comerciale și industriale cu numărul streinilor aduși în serviciul lor, pe deo parte, firea blajină și ospitalieră a Moldovei noastre, pe de altă parte, au contribuit la înclădirea ideilor religioase dăunătoare unității de credință și armoniei sociale și siguranței statului. Preoții trebuie să lupte din răzputeri pentru lămurirea credinței religioase ortodoxe în popor și dezvoltarea unei conștiințe puternice de respingerea oricărei încercări de corupere și pervertire.

Biserica are de luptat astăzi cu însăși fiii ei răslețiți de la sânul ei pe tema stilului îndreptat. Acum la 12 Iulie peste o mie de țărani erau poștii să participe la sfîntirea unei case de rugăciune din satul Lunca Vănașilor de către călugării isgoniților din mănăstiri. Autoritățile administrative au prins de veste și au luat măsurile de tate de împrejurări.

Face apel la devotamentul preoților indemnându-i la o muncă încordată în serviciul bisericii și al neamului.

D-l Prim Pretor Radu de la Tg. Neamț istorisește împrejurările în care s'a înghebat casa de rugăciune amintită a stilștilor, sub numele unei societăți de ajutor, cu statute în regulă dar de fapt, în totul, au alt scop: acela de a ademini și excroca pe adepții rălăcirilor stiliste și de a face propagandă inversuna în fiecare în cercul activității lui și în satul lui.

Avizează măsurile crezute potrivite de luat împotriva acestui nou curent de desbinare din sânul bisericii strămoșești.

La urmă preoții se fotografiază în grup și în frunte cu l. P. S. Mitropolit și cu d-l Radu.

Cu acest prilej preoții au avut ocazie să admire frumoasa expoziție de țesătorie a mănăstirei cum și atelierile ei. Covoare mari, desemnuri originale, broderii artistice, articole pentru îmbrăcăminte copiiilor, ca și a femeilor, catrințe, cusături naționale, batiste, servetele formează decorul sălii.

În atelier 70 de surori și maici sub conducerea profesoarei Maica Pmfilia Ciolan lucrează de zor la covoare. Comenzi valoroase pentru saloanele de gală ale gării de Nord, a gării Cotroceni, pentru l. P. S. Mitropolit al Moldovei etc toate de o mărime, de o combinație originală de culori și de o execuție cum numai străduința și capacitatea maicilor știu să urzească.

O sală este rezervată și tricotașului. Se lucrează cu spor la mașini speciale încouri, mănuși, ciorapi și diferite împletituri.

Vizitatori foarte puțini față de anii trecuți. Vre-o patruzeci de familii se zice, pe când acum un an pe timpul acesta peste 300 se recreau în liniștea acestui sfînt locaș de închinare.

Lipsa de parale este vechicul refren de care te lovești la tot pasul.

Pr. Gh. Verjescu

P. F. D. = Partidul foștilor demnitari

Nu știu în alte părți cum o fi. La noi însă așa ar trebui să se numească „noul tânăr bătrân partid Liberal”: Partidul foștilor. Pentru că — citesc nota publicată în ziarul de capitală — și din cei 22 membri cari au înaintat adunarea d-lui George Brătianu, cel puțin 15 sunt foști. (Adică fost senator, fost prefect, deputat și primar, fost magistrat, fost inspector general, fost episcop, fost comandant, fost director, fost președinte, fost profesor, fost învățător, fost, fost și iarăși fost).

Fost demnitar — adică pensionar — adică bătrân — gheront. Și bătrân știm ce înseamnă. Noțiunea este perfect înglobată în conceptul vechiului partid liberal, a cărei concepție este arhicunoscută, până și celui din urmă mujic de pe suprafața pământului României Mari.

Tirania gheronților a stăpânit samavolnic și a ghilotinat orice cap viguros care nu era acoperit de firele sure de păr, aduse coc dela ceață deasupra frunții, ca să facă

mat luciul cheliei și să astupe roșăturile pecinginilor — semnul ramolei iremediabile.

Și atunci ce mi-i moșul X din partidul d-lui Vintilă, sau ce mi-i moșul Y dintr'a d-lui George Brătianu! Nu mi-i tot aia? Eu socot că da.

Imi spunea cineva, zilele trecute, că partidele politice sunt ca femeile. Îmbătrânesc. Și, vinul și cântecul o fi el bun vechi; femeile bătrâne, însă, în nici un caz nu. Deci nici partidele bătrânilor. Nu, pentru că prind repede igrasie — mușcăiesc.

Inseamnă, din cele de mai sus, că noi suntem, din toate puterile, împotriva bătrânilor? Nu, ferească Dumnezeu! Noi le prețuim aportul experienței lor de o viață. Știm prea bine și nu nesocotim morala istoriei „Țara fără bătrâni”. Ne sunt dragi bătrânii, chiar.

Ei sunt făurarii cari ne-au dăruit nouă viața. Ei sunt florile vechi depe urma cărora răsărim noi, florile nouă, tinere. Ne sunt prieteni buni și ascultăm de sfaturile lor, oride-

câte ori sunt dispuși să ni le ofere.

Întruatăta numai, întrucât nu vin în contradicție flagrantă cu concepția noastră actuală, modernă, cu acomodarea la mediu.

Suntem o generație fără trecut, răsărită cu o complexitate sufletească încheată și ținută definitiv în infernul buiburilor de tun. Nu avem trecut sentimental. Bătrânii ar trebui să țină seama de acest (defect?) al nostru și să ne înțeleagă; pentru că altfel îi socotim anacronici. Li vrem tovarăși numai pe acei cari au sufletul tânăr, viguros, întreg. Obosiții, pensionarii ar trebui să ne lase în pace. Noi vrem energie creatoare, fără margini și fără bariere; nu vrem anchilozare în calapoade învechite și răscoapte de soare.

Le-am suportat până acum pentru că n'am avut șef. Șeful generației noastre era surghiunit pentru că a fost prea îndrăzneț în fața gheronților.

Azi, însă, este la locul Lui. În fruntea acestei țări.

DAN COSTEA

BILANT SĂPTĂMÂNAL

Intrăm, dinadins, în vacanță. O vacanță copleșitoare de moleșală, care înfierbântă până la lichifiere creierul mic al fabricanților de legi din dealul Mitropoliei.

Norocul e că s'a oprit fabrica. Altfel cine știe cât ar fi crescut în altitudine vârful dealului de unde isvorăsc toate fericirile acestui neam.

Aud ențele... După aceea a d-lui Vintilă Brătianu — care echivalează cu o can-ssă modernă — a d-lui Du-

ca. (Care) va să zică cei doișefi rebeli au revenit ca apa la malcă. Rămâne de văzut numai dacă nu cumva va seca apa să le rămâie moara pe uscat.

Se speră, însă, într-o schimbare la față a politicei noastre interne, până la toamnă, când se vor număra bobocii, și se vor despărți oile de capre.

D-l profesor Iorga a prezis moartea partidelor. Ce se vor face, în acest caz, mercenarii tuturor abuzurilor și a șolțicării-

lor politice.

Va fi un șomaj nemalpomnit.

Eveniment nespuse de mare și enorm de viu a fost vizita M. S. Regelui la Piatra și Broșteni. S'au desmorțit toate somitățile locale și s'a împodobit târgul cu tricolor, brad și arcuiri de triumf. Dacă pregătirea oficială a fost făcută cu program limitat, apoi exuberanța și veselia spectatorilor veniți din îndemnul inimii a fost de nedescris și nelimitat.

Politikos

PREFATĂ — de Calistrat Hogaș

Rândurile care urmează au fost scrise de C. Hogaș cu gândul de a servi drept prefată amintirilor sale de călătorie. Nu au apărut însă în fruntea volumului, probabil tot din sugestia „dilectului amic Ibrăileanu”.

Le publicăm așa cum au fost scrise de Hogaș. Din ele radiază concepția acesă sănătoasă și robustă a profesorului — și umorul și ironia profund românească a scriitorului Calistrat Hogaș.

În Hogaș viața a trăit intens. Viața cea adevărată însă; a omului întreg în toate simțurile și calitățile sufletești; iar nu viața fapturilor snobe care în viața din cărți cum se trăiește, își diriguiesc și-și comprimă instinctele după normele unei teorii livrese, la modă.

Aceasta, de altfel, a făcut Hogaș în toate scrierile lui. A descris viața reală a oamenilor și a naturii și a descris, în multiple nuanțe picturale, frumusețile mereu altele ale firii.

C. M. T.

Suom culque trībuero

Iubite cetitorule,

Cred că D-ța nu ai, ca mine, răul obiceiului de a nu căli prefata unei cărți; de camuș-l ai, apoi leopadă-l, de astă dată cel puțin; căci altfel ai să mă judeci greșit fie în bine fie în rău — lucru pe care nu-l vreau.

Ală, așa dar, că cuprinsul acestei scrieri, de-ar fi rămas numai pe socoteala mea, apoi, în loc de un singur volum, te-aș fi asasinat măcar cu cinci. Cum, însă, sânt unele fericiri, care s'ar putea numi negative, apoi, din pricina lor, te afli, de multe ori în primejdie de a fi se ciuntă gloria și nemurirea. Cam așa ceva mi se întâmplă mie cu dilectul meu amic G. Ibrăileanu: După ce singur el m'a imboldit, în mare parte, să năzuiesc la glorie literare, apoi tot el singur, cu o astuție de gustul unui

ferlească mare parte din prețiosul său timp spre a-mi amenda... pe ici pe colea... operele mele. Naiv, cum sânt eu din naștere, și potrivit convingerilor ce am, că mai sus pomenitul și dilectul meu prieten e un estel literar de minăntai, m'am lăsat în voile lui, și într-o bună dimineață, mă trăzesc, din cinci volume formidabile, cu singurul și nevoeul volum de față; și, poate m'aș fi trezit cu o simplă broșură sau chiar cu nimic; de cit, se vede, că tot mai sus pomenitul meu amic i s'a făcut milă de câte sudori literare am vărsat, de câte nopți cu lună și fără lună am stat cu ochii stâlpiți în lumânare, de câte comprese de apă caldă sau rece am pus pe la cap și pe la picioare și, mai cu samă, de câte cafele negre am băut, numai și numai ca să-mi fac și eu loc printre protegiții muzelor...

Și iată cum — cred eu — am

ajuns, în loc de autor al unei întregi biblioteci, autor al unui singur și nevoeș volum.

Din toate această dramă literară, însă, — căci e o adevărată dramă — o singură părere de rău mi-a rămas; aceea, adică, de a mi se fi tăiet pofta să mă intituliez feciorul cutăruia, autor a șaptezeci și cinci de volume; și încă părerea de rău, că, pe temeiul lor, oricât de proaste ar fi fost de altminterlea, n'am putut și eu să mă rădic la situațiuni, care trec dincolo de nasul meu...

Precum vezi, iubite cetitorule, sunt nenorocit... Și când mă gândesc că pricina acestei nenorociri e cel mai bun al meu prieten!... Ce vrei? Fericire negativă și răce bună.

Până aici a fost partea serioasă a lucrului; e, însă și o parte glumeață:

Când m'am apucat de scris, m'am simțit prins de o groază durere de cap; și fiindcă nu aveam la îndemână pe vre'un Vulcan oarecare, apoi, singur eu mi-am tras peste frunte o palmă așa de cumplită, încât s'a trezit din somn Pătășel, călelul și tovarășul meu de toate zilele și de toate nopțile și a început să mărie... Ce vrei? El, care nu face literatură nu știe prin urmare cit de mare e durerea unui cap, în care se zămislise o idee genială... Și o idee genială, în adevăr, se zămislise în capul meu; iar când îmi

Scântei

VASILE DORNEANU

ORĂSELUL NOSTRU...

...este copilul oropsit de soartă, care trece cu viteză, sub stăpânirea rece a diversilor tați vitregi (pentru dânsul de origine politică). Poziției pitorești, de care se face atâta caz, și mirosului pătrunzător de rășină, nu li s'a dat niciodată concursul necesar, spre a face dintrânsul o veritabilă stațiune climaterică. Ignorează până nătrăta conducătorii succesivi, că taina sublimă a estelice, rezultă din grefarea civilizației pe circumstanțele naturale? Circumstanțele naturale există pentru orașul nostru, dar civilizația n'a depășit un horn scund de pitărie, al cărui fum abundent, când brutarul activează focul, te face să nu mai vezi pe stradă înaintea ochilor.

O! Se va obiecta. Nu vedeți cum cresc din pământ, ca'n povești, zidurile unui teatru, grandios pentru orașul nostru, cel puțin comparativ? Va fi, răspundem și noi, punându-ne, în generozitatea noastră, în ipoteza cea mai avantajoasă, adică excluzând condiționalul.

Nu mai că această înseamnă civilizația luată dela coadă. Faptul că începem cu sfârșitul, are ceva, în parvenitismul lui, din fatuitalăa neroadă, a hamalului murdar și cârpl, cu inel bălăt cu piele scumpe, în deget. Încodată, nu. Civilizația se înfăptuește progresiv adică localizând, prin stăpîirea sistematică (fiindcă e un merit și în asta și merita epitetul) a bășilor depe străzi, ca să nu ne mai stropiască birjaril...

Bieții învățători... îi cunoști, vorba românilor, de-o poști.

Mângălarea frecventă cu perla, le-a pus luciul metalic pe hainele

(continuare în pag. II-a)

arsei palma peste frunte, această idee, întocmai ca Minerva din capul lui Ioe, eși mândră și războinică de sub fruntea mea... Era ideea de a introduce o notă nouă în literatura românească; citește: „o notă nouă în literatura românească”... Că ești destoinic? Aceasta n are a face, e destul să ai ideea și poți socoti lucrul ca și îndeplinit.

Așa dar, eu am început a scrie cu gândul de-a imbrînci literatura călătorilor din drumul obiectiv, didactic și aproape geografic de până acum, pe drumul subiectiv, pe care trebuie să meargă, după socotința mea, acest gen de literatură. Că am izbutit? Aceasta nu se caută, vorba e: am avut ideea? Am avut-o... (Ergo: scopul e atins).

Mai rămîne un lucru gîngăș, dar gîngăș de tot, pe care trebuie să-l lămurisc aici.

Ca în toate multe lucruri, e și în literatură un soi de mojiicie. Ei bine, află iubite cetitorule, că, spre marea D-sale, mirare nu mă sfiesc de a-ți face cunoscut, că, în literatură, sunt cam mojiic și aceasta nu din pricina alcătuirii mele sufletești, ci numai din împrejurări care nu afîrnă de voința mea.

Nu știu dacă D-ța poți măsuri sau nu, când faci literatură: eu însă, care n'am făcut și nici nu am de gând să fac vreo dată înaltă și subțire literatură de salon, am dat oamenilor și lu-

(continuare în pag. II-a)

uzate, a căror urzeală iese indiscretă la iveală. Asiduitatea nevestei conștincioasă, le mai imprimă singurul element, care mai trădează simțul de îngrijire exterioră a intelectualului: dunga dela pantaloni.

Ei sunt cei persecutați de priceperea conducătorilor poliției, celace în lanțul plebeic înseamnă că ei plătesc oalele sparte.

Prin nepunința lor de reacționare și prin numărul lor considerabil (asta compensează micimea lefii) intrunesc cele două condiții necesare ca să formeze clasa profesională, exploatată în favoarea celorlalte.

Dela insuficiența legislativă, din punct de vedere calitativ, y compris, domni guvernatori au trecut și la cea regulamentală. Cu alte cuvinte, după ce leașa e mică, oamenii mai sunt purtați pe d. umuri și până la Piatra, unde speră să primească salariul. Altfel, învățătorii primiau leașa, dela percepșorii comunali respectivi. Astăzi se încasează dela revizorat, sau sub revizorat, mi se pare. S'a întrebat cineva, de cei în drept, de rostul și eficacitatea, fiindcă o dispoziție nouă trebuie să fie mai eficace decât cea veche, acestei schimbări? Iau numai de amorul noului, pe pielea învățătorilor?

Vasile Dorneanu

EPIGRAMĂ

Prietenului meu Xantipp-epigramist.

(Reclamă prin ziare: TYP purgativ neîntrecut).

Ori ce tip

La un timp

la un typ;

Numai tu, în ori-ce chip.

Nu mai iei, dragă Xantipp

FLY-TOX

EXCURSIA

absolvenților liceului de băieți făcută între 8-15 Iulie, în Bucovina, sub conducerea D-lui profesor P. Popovici — întovărașii de D-l Gr. Capșa și Al. Grigori, profesori — a avut următorul itinerar:

Fălceni — muzeul regional; M-reă Probota.

Suceava cu cetatea lui Ștefan cel Mare și toate Mănăstirile. M-reă Zamca, Dragomirna și Pătrăuți.

Rădăuți cu herghelia statului M-rele Putna, Sucevița, Solca, Arborea; Mina dela Cacica.

Gura Humorului cu M-reă Humorului și Voroneț; M-reă Vatra Moldoviței.

C. Lung cu muntele Rarău și Iacobeni; Pasul Prislop.

Dorna Vatra, Broșteni, Tulgheș, Gheorgheni, Chelle Bicalului — Piatra-N.

Timpul fiind favorabil, excursia s'a încheiat în cele mai bune condițiuni.

PREFAȚĂ — de Calistrat Hogas

(urmăre din pag. 1-a)

crurile, așa cum se găsește ele în mureșul lor sălbăticie și poate prea bine să strâmbe din nas finul estet X și mult mai sensibilul decadent Y; eu îmi pășesc treaba și, cu același deliciu, cu care un Lucius se așează înaintea unui ospăț vilidian de limbi de canar și de murene îngrășate cu carne de rob, mă așez și eu înaintea unui moidei, a unei mari, ferbinți și oacheșe mămăligi, a unor ciuperci fripte pe cărbuni la umbra pădurilor sau a unui epic borș cu carne de oare nu tocmai fiartă... Iar de se întâmplă să mă întind în cale cu vre-un ghiorlan — află în paranteză că iubesc grozav pe ghiorlani — apoi stau de vorbă cu el, în limba lui și, lucru nemai auzit, m'am încredințat că mult poate cineva să învețe de la un ghiorlan cu căciula dintr-o oare și cu ciobotele dintr-o vacă, unse cu o păcorniță întreagă de dohot... Precum vezi, iubite cetitorule,

LITERATURA ANARHICĂ A URUI

„LA PLUG” de Mihail Lungianu.

Privim cu durere la contrastul uriaș dintre cultura intelectuală și incultura morală ce a degenerat în amoralism ereditar. La acest amoralism s'au organizat ca într-o conspirație de distrugere, o seamă de elemente cu mare răspundere în viața socială, printre care locul de primă importanță îl ocupă presa că și-a însușit misiunea de contagiune zilnică a sufletului omenesc.

O întreagă armată de publicații exploatează brutalitatea, perversitatea și înfățișează în mod senzațional imaginației la come a publicului, ecurile păcatului universal.

Se analizează amănunțit și pasional momentele de perversitate ce sunt primejii pentru slaba construcție sufletească a cetățenilor, contribuind la ipertrofia bestialității umane. Gazetarul de azi, din apostol, din misionar al gândului bun și al virtuții, din o personalitate cu o serioasă concepție despre viață și cu o viguroasă atitudine morală, a devenit un „salahor”, un „mercenar”, un „pirat”, al scrisului...

În opera de exploatare a defectelor oamenilor și a satisfac-

cerii instinctelor vu'gare îl găsim pe novelistul „Mihail Lungianu”, la Gazeta pentru popor „Tără-nismul”. În navela „La plug” își ia ca motiv de inspirație cerința dintre un preot și un învățător, iar ca drept îndrumător al țărănimii îl găsește pe notarul satului în care își pune toată nădejdea pentru că țărani îl consideră „d'al nostru”.

Pentru preot ia la ce caracterizări pune n gura țărănilor: „Când au zărit pe popă, (se vede că în ca'ehismul D-lui Lungianu există „taina popiei” nu a preoției) prolvnicii lui i-au înnotat colurile șervetelor de sub chimir (mă rog cine o văzut pe vreun preot astăzi purtând chimir ??) și au scuipat în trei părți: — Pliu, pliază rai... arătare recurentă! — Popa-i dracu' gol... „Măi, că ducă-se pe pusii?”... Lasă că l jucăm noi! vorbesc dușmanii lui toji... „să poarte evlavie soiosului de popă!”...

Despre rostul preotului și învățătorului în mijlocul poporului cu căia perversitate își închipue că grăesc țărani: „Le place (preotului și învățătorului) să rămânem tot înărăși și rălăciți! Ne slingă făclia de ceară eurală, a-

prinsă'n besna'n care trăiam, luminându-ne cărări noui! Ca să-și joace menderle mai departe pe spinarea și prin proștia noastră!... Și includeți plugarii vorbiau mereu, uitând de arai”. De sigur că dacă țărănimea noastră ar lua în serios asemenea aiureli bolnave, ar lăsa plugul pe brazdă de dragul închipuirilor D-lui Lungianu!! care admia pe notar pentru că e om cu sondă la vorbă și cu tăle la muncă, adică de a ponegri pe preot și învățător în fața țărănilor... Cu cine rămân țărani D-lui Lungianu? Ce vor face ei în sat cu notarul lor așa de priceput? Ne-o spune însuși novelistul când își curmă firul imaginației sale bolnave astfel: „Om trăi laolaltă, (notarul cu țărani) cu dragoste între noi, urând toți, din toate puterile, pe răii satului: pe popă și învățător! Te-om ejula site-om ocroti de furia lor! — Om face zi în jurul damnețale și om vedea atunci cine-i mai tare 'n sat!... (Tăărănismul Duminică 29 Iunie 193).

Va vedea D-l Lungianu, vom vedea și noi, în numărul viitor.

Preot Mihail Gavrilescu

Scolile de meserii din Piatra-N.

În vremurile de azi, când se observă o afil de mare afluență a lănelului spre școlile secundare, ca să dea naștere numărului proletariat intelectual, un nou drum de urmat îl deschide linetului, școlile profesionale — școlile de meserii.

Suntem o țară cu supraproducție de intelectuali, iar negoțul și meseriile, dacă nu sunt în mâinile străinilor apoi sunt cu totul neglijate.

De aceea chiar intenția legiuitorului actual este înmuțirea, susținerea și încurajarea școlilor de meserii și dezvoltarea muncii învățământului nostru profesional la nivelul străinătății.

În Piatra-N. sunt două școli de meserii: una de fete și alta de băieți. Expozițiile făcute de aceste două școli, cu prilejul închiderii cursurilor, săplămana aceasta, ne-a îndemnat să scriem articolul de față.

Expoziția școlii de meserii de fete de pe lângă orfelinatul „Iulia Antonescu”, deschisă, de Duminică 13 Iulie, până Miercuri 16 Iulie, a fost vizitată de un număr public care a adunat și a reținut multe din obiectele expuse.

Expoziția cuprinde, mai multe secții:

Secția de desen și pictură decorativă, de sub supravegh-

rea D-nei Col. Marinescu, a fost minunată: Felurite planșe cu modele de desene, absolut originale, derivate din descompunerea florilor, vase pictate, mese scaune și poște, decorate în culori mai vii sau mai discrete, se remarcă, vădit, printre celelalte obiecte ale expoziției.

De altfel, încă de anul trecut, cu ocazia expoziției școlii profesionale de fete, noi am avut ocazia să cunoaștem și să admirăm ingeniozitatea talentului și vigurozitatea puterii de muncă a D-nei prof. Marinescu.

La Secția de țesut nu știa ce să mai admiri: Ici, vedeai covoare splendide românești de dimensiuni destul de mari, executate de eleve sub supravegherea și răbdarea, pe care o cere o astfel de muncă, a priceputerii inere maestre D-rele Oceana și Frunză, dincoace numeroasele lucruri: rochițe de copii,

șervete, țife de masă, baliste lucrate cu aștia înăestrie, arătau bogata activitate pe care au executat o elevele, sub supravegherea harniciei și iscusitei maestre, D-ra Marioara Dăscălescu; în altă parte, rochiile de doamne, prin perfecțiunea croielii, arătau priceperea D-rei Stoiculescu.

La Secția de gospodărie numeroasele borcane cu felurite dulceturi, apoi tot felul de prăjituri, îi atrăgeau insistent privirea și nu puteau părăsi această secție a expoziției până nu serviat o înghețată sau citeva din delicioasele prăjituri, care le determinau la urmă să exclami: Bravo, D-na Timu meriți toată lauda!

Dar aferă de această activitate de strictă specialitate, elevele școlii au și citeva obiecte de studiu. Aici toată munca o depune D-na Directoare a școlii Ecaterina Buhufă, care pe lângă greul rol ce îl are de a fi conducătoare a școlii sacrifică mai mult timp de cit cere programul școlar, pentru instruirea elevelor.

Din cele ce am constatat cu prilejul vizitării expoziției putem spune că, corpul profesoral și directoare școlii de meserii de fete din localitate își înțeleg cu adevărat menirea.

Școala de meserii de băieți este mai nouă — abia de 2 ani — fără lo al propriu și deși e atât de constrânsă din toate părțile, totuși prin felul cum este condusă de energicul ei director D-l C. Ștefănescu, promite mult pentru viitor.

Anul acesta a funcționat numai cu 2 clase, cu un efectiv de 49 elevi, din care 19 sunt din oraș, iar restul dela țară.

Cursurile se țin într-un local închiriat, pe str. Col. Roznovanu plătit de Primărie; atelierile sunt instalate în localul fostei manutanțe din str. Regele Ferdinand oferit gratuit de Primărie; internatul pentru elevii dela țară este instalat într-un local închiriat tot pe str. Col. Roznovanu, și plătit de Prefectura județului.

Ca personal de specialitate are un maestru lăcătuș și un maestru timplar, iar ca personal didactic are 3 profesori secundari din oraș și D-l C. Luchian institutor.

În ziua de 17 Iulie a avut loc serbarea de fine de an, cind s'a deschis și expoziția școlii.

Obiectele expuse justifică, mai mult decât ai crede, o ecclivitate destul de însemnată pentru timpul scurt al unui an școlar și pentru numărul redus a numai 2 clase de elevi.

Dela planșele cu deseme de specialitate sunt expuse aici lucruri din ce în ce mai grele, precum: grătajuri de fier, mașini de gătit (la secția de lăcătușerie) și rame de tablouri table pentru joc, dulapuri, etc. (la secția de timplărie).

Se constată astfel ușor că școala de meserii de băieți face progrese pe fiecare an.

Ministerul Instrucțiunii, datorită stăruinții D-lui senator P. Popovici, a înzestrat și va înzestra în fiecare an școala cu toate aparatele necesare atelierului, căci în orașul nostru cu o așa mare dezvoltare industrială, o școală de meserii de băieți este imperios necesară

Sphynx

Incendiul

din Trg. Neamț

În ziua de 16 Iulie a. c. la ora 11 s'a declarat un groaznic incendiu la locuința d-lui Ioan Vasiliu din str. Nucilor, cartierul Hu nelești. Focul s'a întins cu repeziune cuprinzând întreaga casă, care fiind de construcție veche, a fost distrusă complet.

Din fericire focul nu s'a mai propagat și la alte case. Casa era asigurată la „Dacia-România” pentru suma de 70.000 lei. Cauzele foudului nu se cunosc încă. Cercetările sunt în curs.

INFORMAȚIUNI

— Ministerul de Interne a dispus înființarea a trei circumscripții de poliție în comunele sub-urbane, Dumbrava Rosie, Bistrița și Gârcina, anexate la orașul nostru.

Posturile de jandarmi din comunele respective au trebuit deci să fie desființate comunele rămânând fără pază.

Prefectura a făcut o intervenție pe lângă Minist. Instrucțiunii ca să mențină posturile de jandarmi până când poliția va dispune de personal suficient pentru a trimite și în anelele menționate mai sus.

Noi vizitatori

— Printre noii sosii remarcăm încă pe: Familia Rolenberg, Calro-Egipt, Gh. Tudor, Constanța, Moch ovich Saul, Bălji, Reis Ruchel, Storojinel, Elena Nențuc, Dorohol, Eli Lazăr, București, Aneta Vasilescu, Giurgiu, Ștefan Boghiță, Vaslui, B. ti David, București, Aneta Negru Focșani, Simon Mihailovici, Brăila, Ioan și Petru Gheorghiu, Adjud, Teodor A. Mărințel, Putna, Grigoraschi Petru, Chișinău, Neculai și Maria Sterca, Brăila.

— Depozitul Regiei Piatra a cerut Prefecturii a se pune în vedere locurilor din comuni că pot să-și aprovizioneze sare dela depozitul Regiei din oraș, în fiecare Marți și Joi dimineața în gară cu prețurile: sarea drob 2.50 Kgr., sare mărunță 2.50 lei inclusiv sacul, lux 4 lei Kgr. Hygena 10 lei pachetul.

— Față de situația șomajului din primele patru luni ale anului acesta se constată că n-rul șomerilor a crescut în luna Maiu cu circa 10.000. Cauzele sunt concedierile dese ce au avut loc în ultimul timp la fabricile diferite din țară cum și reducerea activității forestiere care este mai mult o industrie de sezon.

În județul nostru numărul șomerilor era cu totul neînsemnat; abia în luna Maiu numărul lor a trecut peste 100. Cauza a fost reducerea lucrătorilor la fabrica de postav Buhuș.

În toată țara au fost în Maiu 25096 șomeuri, Timișoara, Cernăuți, Clujul și Oradea având majoritatea. Cei mai puțini au fost în Inspectoratele Craiova (nici unul) și Brăila 74. În Insp. Bacău au fost 904 șomeuri.

— Minist. de Externe aduce la cunoștință că Magestalea Sa Regele, prin decretul No. 2395 din 28 VI/1930, a binevoit a acorda exequaturul de rigoare d-lui Vasile Lazarides Dogani, numit Consul General al Albaniei la București, având ca circumscripție întreg teritoriul României.

Cursuri pregătitoare

Ministerul Instrucțiunii a aprobat D-lui profesor Ion Dragan deschiderea unui curs pregătitor pentru examenele de admitere în cl. I, IV de liceu, I normală și I superioară de comerț; deasemenea pentru examenele de corigență la orice obiect, curs normal, comercial și liceal.

Cursul va funcționa dela 25 Iulie — 25 August, sub direcția D-lui profesor I. Dragan, ajutat de D-nii profesori C. N. Turcu, Gh. Hanganu, D. L. Stăhiescu, și C. Neicu pentru cursul primar; eventual și D-l M. Botez dacă va consimți să intre în acest curs.

Informații la D-l Dragan — Str. Plantelor 26, la direcția liceului de băieți și a școlii normale.

De închiriat pentru sezon camere mobilate — apă — lumină electr. cu pensiune completă sau numai pensiune.

D-na Irma Schiller
C. V. Andrieș 10 bile